

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg skal gentage, at jeg synes, det er rigtigt, at de implicerede parter sammen diskuterer tingene. Det er ikke et forsøg på at genere planlægningen med hensyn til professionel fodbold; men det er selvfølgelig heller ikke ligegyldigt set fra samfundets side, med hvilke midler og for hvad det er, man reklamerer for at få professionel fodbold i gang. Jeg må altså forstå hr. Jørgen Juniors udtalelser sådan, at han synes, det er ligegyldigt, hvad der betaler det, og at han går ind for, at man altså bl. a. også kan opfordre til et større alkoholforbrug blandt de unge. Det er konsekvensen af det, han siger.

Så vil jeg tilføje, at det måske ligger hr. Jørgen Junior fjernt, men jeg kender så meget til reklame, at jeg ved, man inden for reklamebranchen også fra tid til anden bliver enige om en moralkodeks, efter hvilken man går frem, og det er det, jeg mener de implicerede parter skal forhandle om.

Jørgen Junior (FP):

Der er ingen grund til at skyde andre noget i skoene, som ikke er tilfældet. Jeg går aldeles ikke ind for noget på den måde, ministeren prøver at lægge det op på. Jeg ønsker blot, at de danske professionelle fodboldklubber skal have lov til i frihed og fred selv at planlægge den meget væsentlige turnering, der begynder nu, og som er ret banebrydende for dansk fodbold. Jeg synes, det er sørgeligt, hvis man virkelig fra socialdemokratiets side har i sinde på nuværende tidspunkt at påvirke det, således som ministeren lægger op til med sine efter min mening desværre meget foruroligende udtalelser.

Keld Andersen (KF):

Jeg vil gerne stille følgende supplerende spørgsmål til ministeren: er det ikke en forkert opfattelse, hr. Jørgen Junior giver udtryk for her, når han siger, det er besluttet at indføre professionel fodbold i Danmark? Er det ikke således, at det først skal vedtages på et repræsentantskabsmøde, og at kontrakterne senere skal godkendes, inden man er sikker på, at vi får det?

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Det er fuldkommen rigtigt, at den endelige konfirmation af sagen skal finde sted på Dansk Idræts-Forbunds møde den 12. februar, men man går jo ud fra, at det vil blive indført. Jeg vil gerne understrege over for hr. Jørgen Junior, at jeg netop har givet udtryk for, at vi ikke vil blande os, men lade de implicerede parter ordne sagen. Man kan ikke, som hr. Jørgen Junior gør, både blæse og have mel i munden. Det er forkert, og det er umoralsk.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til indenrigsministeren af:**Lilli Gyldenkilde (SF):**

»Billiger ministeren, at civilforsvaret opretter et korps, der udstyres med knipler, og som skal samarbejde med politiet?«

(Spm. nr. 359).

Skriftlig begrundelse.

Af en avisartikel i Jyllands-Posten den 17. januar 1978 fremgår det, at civilforsvaret er i færd med at oprette et korps, der skal udstyres med knipler.

Direktøren for civilforsvarsstyrelsen har i den forbindelse udtalt: »... vi har slået stærkt på, at vi skal være ubevæbnede. Politiet har imidlertid sagt, at såfremt vi skal yde effektiv bistand, må styrken udstyres med knipler.« Videre i artiklen står der, at mandskabet på ca. 30.000 i tilfælde af mobilisering skal deles mellem kommuner, sygehuse og politi.

Jeg finder det svært at få øje på, hvad kniplerne skal bruges til i kommuner og på sygehuse.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Efter civilforsvarslovens § 16 påhviler det politiet at varetage bl. a. evakuering, varsling af civilbefolkningen, civilforsvarsmæssig afspærring og bevogtning. Det har til stadighed fra politiets side været understreget, at en forsvarlig varetagelse af disse civilforsvarsopgaver forudsætter, at der stilles fornødent hjælpemandskab fra civilforsvaret til rådighed for politiet. Det er ingen hemmelighed.

Oprettelsen af et sådant civilforsvarskorps blev først mulig i 1975 i forbindelse med gennemførelsen af en frinummerordning som